

7. De Heere verschijnt aan Abraham

We lezen uit de Bijbel (HSV): Genesis 18

God verschijnt aan Abraham bij Mamre

1Daarna verscheen de HEERE aan hem bij de eiken van Mamre, toen hij in de ingang van de tent zat en de dag heet werd.

2Hij sloeg zijn ogen op, en keek, en zie, er stonden drie mannen voor hem. Toen hij hen zag, liep hij hun snel uit de ingang van de tent tegemoet en boog zich ter aarde.

3En hij zei: Mijn heer, als ik nu genade gevonden heb in uw ogen, ga dan uw dienaar toch niet voorbij.

4Laat er toch wat water gebracht worden; was dan uw voeten, en rust wat uit onder de boom.

5Dan zal ik een stuk brood halen, zodat u op krachten kunt komen; daarna kunt u verdergaan. Daarom bent u immers bij uw dienaar langsgekomen. En zij zeiden: Doe zoals u gesproken hebt.

6Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara, en zei: Haast je! Kneed drie maten meelbloem en maak er koeken van.

7Abraham liep snel naar de runderen en nam een kalf dat er mals en goed uitzag. Hij gaf het aan de knecht, die zich haastte om het te bereiden.

8Toen nam hij boter en melk, en het kalf dat hij bereid had, en zette het hun voor en terwijl hij bij hen onder de boom stond, aten zij.

9Toen zeiden zij tegen hem: Waar is Sara, uw vrouw? Hij zei: Zie, zij is in de tent.

10En Hij zei: Ik zal over een jaar zeker bij u terugkomen; en zie, dan zal Sara, uw vrouw, een zoon hebben! Sara hoorde dat bij de ingang van de tent, die achter Hem was.

11Nu waren Abraham en Sara oud en op dagen gekomen; het ging Sara niet meer naar de wijze van de vrouwen.

12Daarom lachte Sara in zichzelf: Zal ik nog liefdesgenot hebben, nu ik oud geworden ben en ook mijn heer oud is?

13En de HEERE zei tegen Abraham: Waarom heeft Sara toch gelachen en gezegd: Zou ik ook werkelijk baren, nu ik oud geworden ben?

14Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn? Op de vastgestelde tijd, over een jaar, zal Ik bij u terugkomen, en Sara zal een zoon hebben!

15Maar Sara ontkende het en zei: Ik heb niet gelachen; want zij was bevreesd. Maar Hij zei: Nee, u hebt wél gelachen.

Verwoesting van Sodom en Gomorra aangekondigd

16Toen stonden de mannen vandaar op en keken in de richting van Sodom; en Abraham ging met hen mee om hen uitgeleide te doen.

17De HEERE zei: Zal Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen?

18Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden.

19Want Ik heb hem uitgekozen, opdat hij aan zijn kinderen en zijn huis na hem bevel zou geven om de weg van de HEERE in acht te nemen, door gerechtigheid en recht te doen, opdat de HEERE over Abraham zal brengen wat Hij over hem gesproken heeft.

20Verder zei de HEERE: De roep van Sodom en Gomorra is groot en hun zonde heel zwaar.

21Ik zal nu afdalen en zien of zij werkelijk alles gedaan hebben zoals de roep luidt die over haar tot Mij gekomen is. En zo niet, Ik zal het weten.

22Toen keerden die mannen vandaar om en gingen naar Sodom, maar Abraham bleef nog staan voor het aangezicht van de HEERE.

Abraham bidt voor Sodom

23En Abraham kwam dichterbij en zei: Zult U ook de rechtvaardige tegelijk met de goddeloze wegvagen?

24Misschien zijn er vijftig rechtvaardigen binnen de stad; wilt U hen ook wegvagen en de plaats niet sparen omwille van de vijftig rechtvaardigen die daarin zijn?

25Er kan toch geen sprake van zijn dat U zoiets doet, dat U de rechtvaardige samen met de goddeloze doodt? Dan zal het zijn: zo de rechtvaardige, zo de goddeloze. Daar kan bij U toch geen sprake van zijn! Zou

de Rechter van de hele aarde geen recht doen?

26 Toen zei de HEERE: Als Ik in Sodom vijftig rechtvaardigen binnen de stad vind, dan zal Ik de hele plaats omwille van hen sparen.

27 Abraham antwoordde en zei: Zie toch, ik heb het aangedurfd om tot de Heere te spreken, hoewel ik stof en as ben!

28 Misschien zullen er aan de vijftig rechtvaardigen vijf ontbreken; zult U dan om vijf mensen de hele stad te gronde richten? En Hij zei: Ik zal haar niet te gronde richten, als Ik er vijfenveertig vind.

29 Hij sprak opnieuw tot Hem: Misschien zullen er daar veertig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal het niet doen omwille van die veertig.

30 Verder zei hij: Laat de Heere toch niet in toorn ontbranden, omdat ik spreek; misschien zullen er daar dertig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal het niet doen, als Ik er daar dertig vind.

31 Hij zei: Zie toch, ik heb het aangedurfd om tot de Heere te spreken; misschien zullen er daar twintig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal haar niet te gronde richten omwille van die twintig.

32 Verder zei hij: Laat de Heere toch niet in toorn ontbranden, omdat ik nog eenmaal spreek: Misschien zullen er tien gevonden worden. En Hij zei: Ik zal haar niet te gronde richten omwille van die tien.

33 Toen ging de HEERE weg, nadat Hij geëindigd had met Abraham te spreken, en Abraham keerde terug naar zijn woonplaats.

Abraham krijgt bezoek. Het zijn de Heere en twee engelen. Maar dat weet Abraham niet, ze komen als drie mannen.

Hij nodigt hen uit om bij hem uit te rusten. Dan zullen hun voeten gewassen worden en krijgen ze te eten. Abraham geeft ze een plekje in de schaduw en laat een heerlijke maaltijd bereiden. Echte oosterse gastvrijheid.

Terwijl ze eten vragen ze: 'waar is uw vrouw Sara?'

Hoe weten ze dat zijn vrouw Sara heet? Zou Abraham hier al in de gaten hebben dat hij niet zomaar bezoek heeft?

Abraham antwoordt: 'daar in de tent.'

De man zegt: 'over een jaar zal Ik terugkomen en dan zal Sara een zoon hebben.'

Sara heeft achter het tentdoek meegeluisterd en lacht als ze dit hoort. Hoe is het mogelijk? Op onze leeftijd?

De man zegt: 'waarom lacht Sara? Zou er iets voor de Heere te wonderlijk zijn? Het zal gebeuren zoals Ik gezegd heb.'

Sara schrik van deze woorden. Hoe weet de man dat ze lachte? Ze zegt snel: 'ik heb niet gelachen.'

Maar de man zegt: 'je hebt wel gelachen.'

Ja, als we schrikken kunnen we snel iets doen of zeggen dat niet goed is.

Na het eten vertrekken de mannen weer. Ze gaan richting Sodom. Abraham loopt een eindje met hen mee. Dan zegt de Heere: 'Ik kan Abraham wel vertellen wat Ik ga doen. Want Ik heb hem uitgekozen en een verbond met hem gesloten. Ik zal hem tot een groot en machtig volk maken.'

Hij zegt tegen Abraham: 'Er gebeuren vreselijke dingen in Sodom en Gomorra. Het geroep dat tot Mij gekomen is, is groot.' Hier moeten we denken aan slachtoffers die tot God roepen om hulp als hen iets aangedaan wordt.

We kunnen ook denken aan de woorden die God tot Kaïn spreekt in Genesis 4:10 als hij zijn broer gedood heeft: 'Wat hebt u gedaan? Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.' Hier zien we dat roepen tot de Heere zin heeft. Hij hoort. En Hij laat het kwaad dat gebeurd niet ongestraft.

Nu weet Abraham het zeker: het is de HEERE zelf die tot hem spreekt. En Hij staat voor mij!

De twee andere mannen zijn engelen en ze gaan alvast vooruit naar Sodom.

Abraham denkt aan Lot die in Sodom woont. Zijn neef. Maar ook aan andere gelovigen. Zullen zij met de goddelozen omkomen?

Hij zegt: 'misschien zijn er vijftig rechtvaardigen in de stad. Moeten die dan sterven? Wilt U Sodom vergeven als er vijftig onschuldigen zijn?'

De Heere antwoordt: 'als Ik in Sodom vijftig onschuldige mensen vind, zal Ik de stad niet verwoesten.'
Abraham zegt: 'U bent God en ik ben maar een mens. Maar wilt U toch naar mij luisteren? Misschien ontbreken er vijf aan die vijftig rechtvaardigen. Zult U dan om die vijf de hele stad verwoesten?'
De Heere zegt: 'Ik zal haar niet verwoesten als er vijfenveertig onschuldige mensen zijn.'
Abraham gaat verder. Veertig. Dertig. Twintig. Steeds zegt de Heere: 'Ik zal de stad niet verwoesten.'
Tenslotte zegt Abraham: 'Maar als U er daar maar tien vindt Heere?'
'Dan zal Ik haar niet verwoesten', zegt Hij. Daarna gaat hij weg.

Abraham gaat terug naar zijn tenten. Zal de Heere tien gelovigen vinden? Tien gelovigen in heel Sodom en Gomorra?

Abraham heeft veel om over na te denken. De Heere bracht ook een heerlijke boodschap: volgend jaar zullen hij en Sara een kind hebben. Maar het wordt overschaduwde door deze onheilstijding. Wat zal er gebeuren nu de Heere en Zijn engelen Sodom en Gomorra bezoekt? En hoe zal het met zijn neef Lot en zijn gezin gaan?

Gebod: Heer, U bent God. U regeert over de hele wereld. Maar U wilt ook persoonlijk een relatie met ons. Dank dat we, net als Abraham tot U mogen komen. Wat we meemaken mogen we met U delen, de mooie dingen maar ook de minder mooie dingen. U bent een God die recht doet. U kent het totale plaatje. En U laat hen, die tot U roepen niet los. Dank U wel daarvoor. Amen.

Vragen:

– In Hebrëen 13: 1+2 (HTB) staat: 'Blijf als broeders en zusters van elkaar houden. Wees altijd gastvrij voor vreemdelingen, daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen in huis gehad.'

De Heere en Zijn engelen kunnen de gedaante van een mens aannemen. Wat vind je hiervan?

– Sara lacht als de Heere verteld dat ze een zoon zal krijgen. Wat is dit voor lach? Spottend, ongeloof, of toch iets anders?

– De Heere verteld Abraham Zijn plan voor Sodom en Gomorra. Waarom doet Hij dit?

– Het lijkt alsof Abraham hier 'onderhandelt' met de Heer. Eigenlijk is hij aan het 'middelen'. Hij is een middelaar/tussenpersoon tussen de Heer en de mensen.

Ben jij wel eens een middelaar geweest tussen iemand anders en de Heer?

Hoe ziet dat eruit? Of: hoe denk je dat dat eruit ziet?

– Zullen er tien rechtvaardigen in Sodom gevonden worden?